ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

esir ve kölelerin bülteni

Panteistik Dünya'nın
KEŞFİ
Düalistik Batı Düşüncesi'nin
İPTALİ

İnsan Teorisi Işığında
«BAŞKANLIK»

«Sivil Toplum» ABD'nin
Bugünkü Serencamı

TÜSTAV

EYLÜL 1990
YIL : 4 (+ 17) SAYI : 10 (+37) 2000 TL. (KDV Dahil)

Panteistik Dünya'nın KEŞFİ Düalistik Batı Düşüncesi'nin Dolayısiyle Profesyonel Politikacılık ile Din ve Seks Ticareti'nin İPTALİ

İNSAN (EMEK) TEORİSİ'NİN SÖZSEL (RETORİK) KURGUSU HAKKINDA

Dünya'da, coğrafî tarihi içindeki muayyen bir zamanda -ve belki de muayyen yerlerinde- âni büyük değişiklikler oluyor. Dünya'nın tabiatına, olağan düzenine, peryodik olaylarına hatta kanunlarına uymayan şiddetli aperyodik olaylar meydana geliyor. Bu olayların çoğu da gerek yeraltından lâv olarak fışkırsın gerek gökyüzünden yıldırımlar, hatta büyük göktaşları olarak yağsın, tabii ki ateşle ilgili...

Böyle bir kargaşa ortamında fiziken imha olmaktan kurtulup da yaşayabilen hayvanların muayyen bir süre sonra mevcut şartlı refleksleri hatta refleksleri iflâs edeceği ve yeni şartlı refleksler de geliştiremeyecekleri için (çünkü olaylar bütün şiddeti ile aperyodik) felç olmaları kaçınılmazdır. Bu felç olanların da büyük bir kısmının gıdasızlıktan -dolaşım bozukluğu ve hatta mikrobik hastalıktan- ölmeleri de gayet tabiidir. Ancak bu hayvanların bir kısmı muayyen bir hareketli felç durumuna girerek çok uzun -doğal ömürlerini çok aşan- süre çok az gıda ile yaşayabilirler. İşte bunlar ilk insanımsılar veya ilk etik mahlûklardır.

Tabii ki bu ilk etik mahlûklar, kimileri sürüngen, kimileri memeli, hatta belki bazıları da kuş olmak üzere hayvan biçimlerini muhafaza ediyorlardı. Ama uzun süre yaptıkları anormal -yani içgüdüsel olmayan- hareketler sonunda mütasyonel (âni sıçrayış) ola-

rak (*) şekil değiştirdiler. Ve en sonunda da içgüdüler doğrultusunda ve refleksif olmayan bu anormal hareketlerin tümü, değişik felçli hayvan gruplarından tek bir -düşünen- insan türünü ortaya çıkardı. Yani bu anormal mecburî -ritmik- hareket ve davranışların, beş duyu ile ilgili sinir sistemine yaptığı kâfî mükerrer kayıt, ihtiyarî olarak hareket eden mahlûku yani -öncelikle ateşe hakim olan- rasyonel insanı ortaya çıkardı.

Demek ki yaşadığı ortama ve yediği besine göre geliştirdiği refleks ve şartlı refleks davranışlarının mahsulü olan hayvana karşı insan, yaşadığı ortam ve beslenmeyle ilgisi bulunmayan anormal davranışların mahsulüdür. Ve de şayet bu anormal davranışlarını belli bir dozda bugün dahi sürdürmese, oluştuğu gibi mütasyonel bir şekilde hayvanlaşabilir de...

O halde, o ilk etik mahlûklardan bize kadar gelmiş ve devam eden o anormal davranışları bulup çıkarmamız, panteistik dünyanın keşfi için gerek ve yeterdir.

Burada son olarak şunu da tesbit edelim ki, monoteistik terminolojilerde ilk etik mahlûk gruplarına -tabii ki yaptıkları anormal davranışlarla beraber- melek, ve onlardan bireye, rasyonel insana intikal etmiş davranışlara da meleke adı veriliyor. Ve de insanlıkta bugün dahi o gruplar -mesafelerden sarfınazar- yaşıyorlar veya bulunuyorlar. Tabii buradan, birey insan ruhunun da meleklerin bir orkestrasyonu olduğu çıkarılabilir (*).

Bizim kullandığımız terminolojiyi de hatırlatmak gerekirse...

Emek: Değer Yaratan Davranış

Emek: Kozmik Emek + İş

İş: Meta Üreten (Bilinçli, Becerisel) Davranış

Kozmik Emek: İnsan Yaratan Davranış: Etik Davranış: Meleke

(*) Demek ki rasyonel insan eski bilimsel teorilerin aksine evrim ile değil, dinlerin anlattıklarına yakın bir şekilde âniden meydana geldi. Dolayısiyle hayvandan itibaren evrimleşmeyi açık bir şekilde gösteren bir fosil dizisi bulabilmek mümkün değildir.

(**) Dolayısiyle bu teori «Amerika'nın yeniden keşfi» gibi bir buluş değildir. Çünki insanlık tarafından zaman boyutunun ve hatta bunun izafiliğinin idraki hernekadar antik Mısır uygarlığında gerçekleşti ise de, (ölüp dirilme filân anlayışı), zaman, son tek tanrıcı dinlere kadar Mezopotamya'nın yükseklik (Gökyüzü) boyutundan bağımsız düşünülememiş ve gökyüzü veya yeraltı katmanları olarak tasvir edilmiştir. Halbuki zaman boyutunun aynı yerdeki aynı -üç boyutlu mekândaki içiçelik olduğu yeni bir kavrayıştır.

ETİK YARATIĞIN KEŞFİ VE MELEKE HAKKINDA

Meleke veya Kozmik Emek Bulma Yöntemi:

Daim Kesim'i: Hayvani (**) olmayan, (yani hayvanlarda görülmeyen) ihtiyari yani isteğe bağlı da olmayan (dolayısiyle rasyonel insan tarafından sır olarak gizlenen, saklanan veya din, töre adı altında düşünce dışı, mantık dışı, bilim dışı bırakılan) davranışlar meleke veya kozmik emektir.

Bütün ihtiyari yani bilinçli, tasarımlı, becerili, akli gibi davranışların içinde, bileşen (komponent) olarak birden fazla meleke vardır. Ama melekeler tek başına istenmeye, ihtiyar edilmeye bile değmeyecek kadar basit irrasyonel davranışlardır. Onun için dini ibadetler hariç, yalın olarak ancak ihtiyaç olduğu, gerektiği zaman gayrı ihtiyari olarak otomatikman ortaya çıkarlar. Yani şayet dinsel ve töresel yaşam tarzları içinde gerektiği kadar kullanılmaz, çalıştırılmazsa, sıhhatli bir bünyede zaman zaman -gayrı ihtiyari- otomatik olarak harekete geçip -meselâ bir hidrofor motoru gibi- belli bir seviyede potansiyel güç kazanıncaya kadar çalışırlar. Çünki aksi takdirde insan önce iş yapamaz hale gelir sonra da hastalanır. Onun içindir ki meselâ basit bir tesbih çekme olayı bile aslında bir ihtiyaçtır. Ama töresel dinsel davranışlardaki şekil farklılıkları hiç de gerekli değildir; hatta harplere sebep olduğu için zararlıdır da denilebilir artık...

Dini ibadetlerin, töresel davranışların tümü meleke geliştirme, güçlendirme amacı güder.

Dinlerin ahiret kurgusu da yukarıda ifade edilen ilk etik mahlûkların oluştuğu Dünya'dan başka bir yeri anlatmaz.

Melekeler irade'nin yapı taşlarıdır.

Melekelerin sıhhatliliği iradeyi keskinleştirir.

Melekeler içgüdüsel hedeflere ters davranışlar olduğu için onların teşkil ettiği iradenin de yönü içgüdüsel hedeflere terstir. Yani

(**) Hayvani Davranışlar: Beş duyu yoluyla tesir eden harici uyarılara karşı ve de organizmanın fizyolojik, kimyasal dahili uyarılarına karşı gelişmiş ve geliştirilen refleks ve şartlı refleksler. Diğer bir deyişle çiftleşmeye, beslenmeye ve korunmaya yönelik içgüdüsel davranışlar.

içgüdüsel hedefler için irade kullanmak abestir, mümkün değildir. Ayrıca melekelere karşı da -onları durdurmak için- irade kullanmak paradokstur ve insanı hasta eder. (Meselâ Parkinson hastalığı).

Dolayısiyle irade ile cinsel ilişki kurulamaz, oburluk yapılamaz, âşık olunamaz, vs.... Bunlar irade zaafiyeti neticesi patlak veren hayvanlıklardır.

Her içgüdüsel hedefe varışta melekeler zarar görür. Çok çeşitli durum ve şekillerde varışta ise tahrip olurlar. Çünki melekelerin delinmesi suretiyle fetişler belirir ve bu fetişlerin yarattığı şartlı refleksler yoluyla da içgüdüsel hedeflere varılır. Meselâ çok değişik yerlerde değişik şekillerde yemek yiyen, değişik yerlerde değişik şekillerde değişik insanlarla (kadınlarla) cinsel ilişki kuranlar kendilerini oburlaştıracak ve seks manyak yapacak kadar çok fetiş sahibi olurlar. Yani insan hayvanlaşmak için koskoca bir öbür dünyayı veya panteistik zon'u geriye doğru katetmek zorundadır. Yani, içgüdüsel tatmin saplantısının bedeli melekelerin imhası, yani insanlıktan çıkma pahasına ödenir.

Melekelerin zararını, tahribini insan serhoşluk duygusu olarak algılar. Ve ne yazık ki rasyonel insan bu duygudan çok hoşlanır... Aşk, meşk diye yazıp söyledikleri hep bu serhoşluk duygusunun edebiyatıdır. Halbuki gerçek sevgi, sevinç ortaklığı; sevinç ise, güçlenen melekelerin dolaşım sistemi vasıtasiyle yarattığı bir duygudur. Dolayısiyle çok tanrıcılık zamanında sona ermesi gereken aşk edebiyatı, bugün artık çok pespayeleşmiş ve kârlı bir sanayi haline gelmiş bir spekülasyondan başka birşey değildir.

Onun için eskiler, kendini bilen insanlar, cinsellikle ilgili «aşk»ın bir zaafiyet hali olduğunu bilirler ve bunu açığa vurmazlar; vuranı da ayıplarlardı; ne yazıktır ki şimdi övünülüyor...

Melekeler genlerle geçmez. Hücresel genlerle geçen refleks ve şartlı refleksler, yani hayvanî yapıdır. Demek ki hayvanlık seks yoluyla, insanlık ise ruhen, yani etik davranış teması yoluyla geçer, yayılır (*). Melekeler, ana rahminde yumurtanın döllenmesinden itibaren süratle oluşur. Dolayısiyle hamile kadının aşk, meşk şeklinde

(*) Yani kan asaleti, daha doğrusu seksî irtibat asaleti ancak hayvanlar için doğrudur. Dolayısiyle ırk milliyetçiliği gibi doktrinler insanî veya insanlara ait bir öğreti olamaz.

de olsa serhoş olmaması gerekir; bu çocuğun ruhen sakat doğmasına yolaçar.

Ayrıca çocuklar her türlü serhoşluk atmosferinden uzakta büyütülmelidir. Eski haremlik selâmlık şeklindeki evlerde büyüyen çocuklar tabii ki bugünkü yuva sıcaklığı, yuva sevgisi adı altında cinsel serhoşluk dahil hertürlü serhoşluk bulaşmış ufacık aile evlerinde büyüyen çocuklardan çok daha sıhhatli idiler (*).

Dini ibadetlerin amacının -özünde- melekeleri sıhhatli tutmak, kılmak olduğunu, melekelerin de insan güzelliğini yaratan davranışlar olduğunu gözönüne alırsak, bugünkü dini bütün (örgütlü) müslümanların -millet gözetmeden- genel olarak çirkinleşmesinden (göt-göbek tip olmalarından) bunların yaptıkları ibadetin, iyileştirme gücünü, islâm doktrininin müsamahasını çok aşan ölçülerde -yani fahiş boyutlarda- günah işlediklerini, yani özellikle cinsel ve gırtlaksal bakımlardan serhoş yaşadıklarını kolayca çıkarabiliriz. O halde bunların teşkil ettikleri örgütler birer suç-günah ortaklığından başka birşey değildir. Ve bunlar ibadeti günahlarına paravan olarak kullanmaktadırlar.

Halbuki bunlar bilmiyorlar mı ki bugünkü hiçbir dini ibadet, insanı bütün günahlarından kurtaramaz. Ama aslında bunları dejenerasyona iten, bozuşmuş sosyal yapıdır. Çünki şayet insanlığın doğal gelişimine paralel bir hayat programına veya son dinsel doktrinlerin bugünkü bilgiler ışığındaki izahlarına uygun yaşasalar, aralarından eski Yunan ilâhları gibi insanlık timsali bireyler çıkabilir; eskiden atalarından çıkmıştı da...

Bugünkü ibadetler insanın insanlaştığı dönemin veya insanlaşma şeklinin sembolik anlatımıdır ve aynı zamanda insanların toplumsal birliğini korumaya yarar. Bugünkü insan günah yapmamak için aklını kullanmak durumundadır. Demek ki bu mahlûkların akıl-

(*) Diğer taraftan kadının kapanması da pek öyle irrasyonel bir davranış değildir. Çünki rasyonel insan dişisinin melekeleri daha zayıf olduğundan, melekeleri güçlü bir erkeğe kolayca tâbi olabilir. Ayrıca hamile iken böyle bir erkekle etik davranış temasında, ruhî davranış temasında bile bebeğini ona benzetebilir.

Ne garip tecellidir ki panteistik dünyanın etik yaratık gruplarının odak kişileri dişilerdi. Ve büyük ihtimal meleklerin dişisel olduğu inancı buradan gelmektedir.

larını alıp panteistik dünyanın ağır ibadetlerini (etik davranışlarını) yaptırmak lâzım, şayet günahlarından tamamen temizlemek, yeniden insan şekline sokmak gerekirse... Ki zaten böyle bir duruma gireceklerini de peygamberler «mahşer» bahsinde anlatmışlardır. Ve de günahkâr, yani melekeleri bozuk insanların -kontrol edemeyip- ateşte yanacakları ifadesi, sembolizmden çok ötede bir gerçekçilik taşımaktadır.

Burada teorinin iç mantığından kolayca çıkarılabilir ki zaman zaman peygamberlerin ortaya çıkması da mahşeri -kaotik- dönemlerde gerçekleşmiştir. İnsanlık rasyonellik döneminde bile zaman zaman ilk etik mahlûkların oluşmasındaki gibi kaotik durumlar yaşamıştır. Ahlâki, bedihi normlar ortadan kalkmış, mantık iflâs etmiş, dolayısiyle cemiyet tefessüh etmiştir. Bu dayanılmaz ortamda bazı güçlü (meleki bakımdan da) insanlar cemiyetten ayrılmış, koyu bir inzivaya çekilmiş ve karanlık, sıcak ve sessiz bir ortamda, yani şartlı reflekslerin işe yaramayacağı bir ortamda insanlığın nasıl oluştuğunu keşfetmişlerdir. Çünki «behaviorist'lerin» yaptıkları deneylerle de sabittir ki, tamamen sessiz, karanlık ve sıcaklığı vücut sıcaklığındaki ve de sivri yerler, köşeler, cisimler bulunmayan bir ortamda (karanlık küre) denek hayvanları çıldırmışlardır.

Demek ki böyle ortamlarda sadece insanlar bedeni melekelerini çalıştırarak yani ibadet gibi davranışlar göstererek varlıklarını idâme ettirebilmektedirler. Tabii, çalışan bedeni melekelerin mütekabil akli melekeleri de harekete geçirerek hafızadaki hareket mütekabili obieler arasında değişik kümeleşme ve sıralamalar yapmaları da normalden farklı -dinsel- görüş ve ifadeleri ortaya çıkarıyordu. Zaten karanlıkta -yalnızken- ıslık çalmak, şarkı söylemek veya konuşmak gibi davranışlar da bu gerekliliğin basit misallerini oluştururlar.

Ritm Melekesi Hakkında:

İnsanı insan yapan en köklü ana meleke, ritm melekesidir. İnsanın hemen hemen bütün eklemleri ritm melekesine sahiptir. Dolayısiyle böyle bir anormal (hayvana göre) hareket hayvanların avına, yiyeceğine göre yönlenmiş iskelet ve kas yapısını tamamen değiştirmiş ve -bir ileri bir geri hareketler- hemen her ekleminde karşılıklı güçlü adalelere sahip, iki ayak üzerine dikilmiş bir anatomi ortaya çıkarmıştır. Zaten iki ayak üzerine kalkma durumu bile hayvanı insan yapan muhteşem korkuyu anlatmaya yeterli...

Ritm melekesini karikatüristler çizgi film yaparken çok önceleri keşfetmişlerdir. Çünki hayvanları insan olarak canlandırmak için çok defa onlara elleriyle ayaklarıyla tempo tutturmuşlardır. Ama bu Kristof Kolomb'un Amerika'yı keşfetmesi gibi bilinçsiz bir keşiftir. Kaldı ki bebeği olan her yeni anne de bunu keşfedebilmekte, başkalarından görmese, mantıken kabul edemese bile bebeğini beşik veya salıncakta sallamaktadır. Halbuki hiçbir hayvan yavrusu böyle bir sallantıda rahat edemez, kendini güvenli hissedemez... Hiçbir hayvan tempo tutamaz. Şartlı refleks kazandırarak alıştırılsa bile kapıya vuranın insanmı hayvanmı olduğu hemen anlaşılır. Hatta kapı vuruş temposundan, gelenin kişiliği ve onun serhoş olup olmadığı bile anlaşılır. Ritm melekesinden bütün vahşî hayvanlar korkar. Ama hayvanları evcilleştirmede de en büyük rolü ritm melekesi oynar. Çünki münasip aralarına es'ler yerleştirilmiş ritmik insan davranışları peryodik uyaranlar olarak hayvanlarda münasip şartlı refleksler oluşturarak onları terbiye etmiştir. Ancak köpeğin -veya kurt'un- havlaması veya atın ön ayağı ile yeri eşmesi gibi -yarı- ritmik davranışlar hayvanın insandan öğrendiği veya kaptığı gerçek bilgi sayılabiilr. Çünki bu evcil hayvanların gösterdiği bu davranışlar insandaki ritm melekesinin onlara sirayetini göstermektedir. Ki gerçekten de bu hayvanların bu tür davranışları için aslında onların insanla konuşma, anlaşma veya insanlaşma isteğinin genleridir denilebilir.

Ritm melekesinin duyularımızla (Beş duyu) ilgili sinir sistemi üzerindeki izdüşümü bir akli meleke olan sıralama melekesini oluşturur. Ki bu şekilde meselâ öncelik sonralık, büyüklük küçüklük, eğrilik doğruluk, vs. hükümleri oluşur. Yani bedenî ritm melekesi «zaman» mevhumunu yaratırken, onun bir izdüşümü olan sıralama melekesi de «boyut» ve «mekân» kavramını doğurur. Zaten yarı Türkçe yarı Latince «tempo tutmak» deyimi zamanın nasıl tutulduğunu pek güzel anlatır.

Ritm melekesinin dolaşım sistemi (Kalp-Damar sistemi) üzerindeki izdüşümü de hoşnutluk hoşnutsuzluk şeklinde ifade edilen hissî, kalbî melekeyi oluşturur.

Ayrıca ritm melekesinin deri ile ilgili bağışıklık sistemi üzerinde de bir izdüşümü vardır ki bu sıhhî melekeye de bağışıklık melekesi diyeceğiz. Demek ki insanlığın, Afrika'nın büyücü doktorlarından öğreneceği çok şey var...

Daha önce melekeler becerisel, tasarımsal rasyonel davranışların yani iş yapan emeğin bileşenleridir, demiştik. Buna basit bir örnek vermek gerekirse, rasyonel insanın mütasyonel oluşumunda dönüşüm kriteryumu olan ateşi kontrol etmek ve kullanmak işi, bedenî ritm melekesiyle aklî sıralama melekesinin bileşimidir, (veya koordinasyonudur) diyebiliriz. Bu işte birey adayı olan insanın başardığı -özünde- bedenî ritm melekesi ile zaman sayarken, aklî melekesi ile de ateşin hareketini saymaktan ve bu iki kümeyi (set'i) koordine edebilmekten ibarettir.

Bir sanat etkinliği ise aslında bedenî, hissî ve aklî melekelerin bir bileşkesidir.

Son -bir uyarı- olarak şunu daha açıkça ifade edelim ki, Melekelerin sıhhati (veya bozukluğu), onların -melek orijinli- anonim karakteri dolayısiyle sâridir. Yani bir bakıma her türlü serhoşluk bulaşıcıdır. Ancak bir yerde içki serhoşluğunun ileri boyutlarda olması o yer insanlarının en bozuk veya dejenere olduğunu göstermez. Çok defa cinsel serhoşluğun -gizlice- yaygınlaştığı toplumlar süratle geri kalır ve çöker.

Genel meleke bozukluğunun bağışıklık sisteminde açtığı deliklerden doğan yeni yeni hastalıklarla tıp mücadele etmektedir. Ancak modern toplumlarda henüz aklî meleke bozukluğunun yarattığı ezbercilik, klişecilik veya slogancılık hastalığının, hissî meleke bozukluğunun yarattığı nemelâzımcılık, acımasızlık -çok defa sanat manat kisveli- fetişizm hastalığının, ve son olarak bedenî meleke bozukluğunun sebep olduğu «sporda gerilik» hastalığının tedavisi ile uğraşan müesseseleşmiş bir mücadele biçimi yoktur.

Dolayısiyle bizimki gibi toplumlarda bir politik serhoşluk, bir cinsel serhoşluk, bir taraftarlık serhoşluğu olağanüstü boyutlarda yayınlaşmakta ve toplumu çürütmektedir.

Bütün bunlardan sonra eskiden bedenî ritm melekesi bozuk -veya gelişmemiş- olanlara kademsiz denmesi ve bunların -bulaşıcı bir hastalığa yakalanmışcasına- uğursuz sayılması nekadar açık bir doğru olarak tekrar ortaya çıkıyor, değil mi?...

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

İnsan Teorisi Işığında "Başkanlık"

Türkiye 1826'da cebren ve resmen kolonize edilmeden önce -Padişah olarak da olsa- halkların başkanı olacak kişide herşeyden önce melekelerinin sıhhatli olması aranırdı (*). Çünkü kitlelerin -ruhî (etik, sevgisel)- birliğini ancak böyle kişilerin koruyabileceği ve danışmanlarından da en iyi bir şekilde (bir akort içinde) böyle kişilerin yararlanabileceği bilinirdi. Ayrıca, uzmanlaşmanın çoğu kez melekeleri bozduğu da bilinir, dolayısiyle böyle -başkanlık gibi- bir görev için kişide uzmanlık aranmazdı.

(*) Çünkü insan topluluğu, fazla miktarda yiyecek bulmaya -av avlamaya- muktedir bir hayvanın peşinde dolaşan asalaklar güruhu değildir. Aslında insan topluluğunda başkanlık, içgüdüsel eğilimlere karşı gösterilen davranışlarla, insan formasyonunun yapılanması ve idamesi için verilen emekle (kozmik emek) temayüz eden bir ulu ruhun temsilciliği olarak ortaya çıkmıştır. Dolayısiyle insan topluluklarındaki başkanlık, özünde -hayvanlardaki gibi- yiyecek bulma uğraşısının liderliği, önderliği değil, tam aksine içgüdüsel tatminlerden sakınmayı, çekinmeyi telkin edip (tabulara uymak) kabul ettirebilen bir sevgi, saygı odağıdır. İçgüdüsel ihtiyaçları gidermek için görevli merciler hükümet ve vezirlik, bakanlık, vs. dir.

Panteistik dönemde uluruh'un temsilciliği olarak ortaya çıkan başkanlık, daha sonraları politeistik dönemde bir ilâhlık mevkii, monoteizmin başlarında da tek tanrının elçisinin vekilliği (halifelik) veya tek tanrının yeryüzündeki iradesinin temsilciliği (irade-i seniye) şekillerinde devam etmiştir.

Demek ki bukadar insanî bir karakteri olan başkanlık mevkii, laik maik de olsa hiçbir düzende hayvanî çıkarların odak noktası veya içgüdüsel eğilimlerin merci durumuna düşürülmemelidir ve aslında düşürülemez de...

Melekeleri bozuk bir insan nasıl bir dansçı veya orkestra şefi olamazsa, -koskoca bir toplumun nabzını tutması, ritmini dinlemesi gereken- cumhurbaşkanı da olamaz. Siz hiç insan şeklinden çıkmış bir dansçı veya orkestra şefi gördünüz mü?..

O zamanın adamları, iddialı olduğu bir fikri açıklarken elinde, inanç sembolü veya çağrışım ve hatırlatma mitosu olarak -meselâ- bir kalem tutmak istiğrarı (bir nevi fetişizm) gösteren kişinin akli melekelerinin, kalbi hastalanan bir kişinin hissî melekelerinin, ve boğazına sabredemeyip «göt-göbek tip» olan bir kişinin de bedenî melekelerinin muhtel olduğunu, dolayısiyle böyle kişilerde -sırasiyle- analiz etme, çözümleme, teşhis ve zamanlama zaafiyeti, vurdumduymazlık, merhametsizlik, ritm ve vurgulama bozukluğu gibi ârâzın bulunacağını -bir nazarda- şıp diye anlarlar ve halkta «gıcık (etik uyumsuzluk)» yaratmaktan başka pek bir işe yaramayacak böyle kişileri -çok gelişmiş hırs ve kurnazlıklarına, yani süratle şartlı refleks kazanma veya (aynen hayvanların yaptıkları gibi) somut veri istatistikleri yapıp pragmatik kararlar alma kaabiliyetlerine rağmen- veliaht dahi olsalar münasip bir şekilde hallederlerdi...

Çünkü bir nevi şartlı refleks formülasyonu olan ve istatistiki bilgilerin değerlendirilmesinde kullanılan tümevarım veya indüksiyon metodu, negasyon veya antitez olaylarında iflâs eder. Dolayısiyle de böyle bir metoda şartlanmış ve analiz kaabiliyetini yitirmiş bir kişi bu tür olaylar karşısında -tam anlamıyla- apışır kalır ve birinin güdümüne girer.

Kaldı ki o ciddî adamların, yerli yersiz şaka yapmanın, ciddî bir diyaloga geçmeden önce espri kurma gereğinden kaynaklanan bilinçli şakacılıktan farklı bir şey olduğunu, bu durumun aslında genel meleke bozukluğundan kaynaklanan bir oyunbazlık istiğrarı veya etrafla dalaşarak şartlı refleksler geliştirmek suretiyle varlığını kanıtlama güdüsü olduğunu anlamayıp gereğini yapmamalarına imkân yoktu. Çünkü o zamanlarda hernekadar etik disiplinin, melekelerin, ataları savaşta ve yöneticilikte denenerek sınanmış bir ataerkil aile çerçevesinde daha iyi korunabileceği yolunda yaygın ve kuvvetli bir inanç bulunsa da, -ve gerçekten o şartlarda bu inanç genellikle doğru olsa da- böyle bir aileden çıkan başkan adayı kişilerin bile çoğu kez aile dışı sivil çevrelerin -müesseselerin- ileri gelenlerinden kanaat notu almaları gerekmiştir (*).

(*) Aklî melekeleri muhtel olan bir kişi akıl hastası demek değildir. Böyle kişiler çok süratli ve çeşitli şartlı refleksler geliştirerek bulundukları çevreye tutunma veya uyum kaabiliyeti kazanmışlardır. Hatta öyle ki bunlardan bazıları yavaş yavaş yüz bulup şımararak çok geniş çevrelerin tepesine kadar tırmanmayı bile başarabilirler. Ancak çevresi çöker veya boşalırsa bunlar cinnete girer ve hastalanırlar...

Köleliğe rağmen insan eşitliğine dayandığını vaazeden mukaddes Demokrasi rejiminin sihirli kanunlarıyla benzeşmezler arasında oylamayla başkan seçmenin hikmetine(!) erilemediği o zamanlarda acaba bu bilimsel bilgiler hangi sosyo-politik düzende istihsal edilip uygulanabiliyordu?..

Her ne olursa olsun bugün Türkiye'de Demokrasi adı altında uygulanan rejimin, kolonyalizmin negatif seleksiyon mekanizmasının ana aksamı olduğu apaçık ortada... Çünkü melekelerin anonim ve sâri karakteri dolayısiyle önemli mevkilere getirilecek «melekeleri muhtel» tek bir kişinin bile -yapacağı çok çeşitli kurnazlıklara rağmen- yönetimsel yapılanmayı çürüteceği gayet tabiidir. Çünkü kurnazlık, insana ait -öğünülecek- bir haslet değildir.

Ama işin en ilginç ve garip, hatta traji-komik yanı, bugünkü -çok zor durumdaki- Türkiye'de cumhurbaşkanının, mesleğin özelliği itibariyle, ancak melekelerini koruyabilen insanların yükselebildiği -rütbe alabildiği- Ordu'dan gelmesine karşı gösterilen büyük tepkidir. Halbuki, yetkileri -gereğince- kısıtlı bir cumhurbaşkanlığına, genelkurmay başkanlığından otomatikman geçilmesinde -bile- hiçbir bilimsel sakınca, ve bugünkü Türkiye için hiçbir anti-demokratiklik yoktur. Hatta aksine pek çok faydalar vardır. Çünkü bugünkü Türkiye'de, ileri yaşlarda insanda sağlam meleke bırakacak oturmuş sivil bir müessese yoktur henüz... Dolayısiyle amaca uygun aday çokluğu bulunmayınca demokratik oylama seçimi de sözkonusu olamaz. Demokratiklik, herşeyden önce eşit nitelikliler arasında oylama seçimi yapmak demektir...

Bu arada askerlerin bilgisizlikten kaynaklanan -ve mantıki görünen- bir büyük takıntılarını da belirtmeden geçemeyeceğiz. Liderliği, başkanlığı harb içinde kazanmış, dolayısiyle tanrısal hatta totemsel vasıfları da -fiilen ispat ederek- taşıyan Atatürk ve onun şakirdi İnönü'nün başkanlığından sonra askerler toplum yönetimi için insanlararasında nitelik belirleyici bir kriter aradılar. Ve ilk defa Hukuk Bilgisi'ni keşfettiler(!). Hukuk ile toplum yönetilir ve iyi hukukçulardan iyi devlet adamı olur, yargısına vardılar. 1950'lerde genel kanı, «mebus olmak için hukuk bilmek gerek» şeklinde idi. 1960 ihtilâli Hukuk tanrıçasının koyu gölgesi altında yapıldı... Ama 1960'ların ortalarına doğru Hukuk tanrıçasının çocuğu olarak dünyaya gelen Türkiye İşçi Partisi'nin başlattığı Ekonomizm akımı, 12 Mart

1971'de bir Ekonomi tanrısı haline geldiğini o zamanki Genel Kurmay Başkanı'nın ağzı ile ilân etti.

Bundan sonra 12 Eylül 1980'e kadar kamuoyunda askerlerin de gırtlağına kadar gömüldüğü bir inanç vardı ki o da «ekonomi bilmeyen toplum yönetiminden anlamaz» şeklinde korkunçtu. Ve de herkes bu korkunç modaya uyarak ekonomi kitapları hatmediyor ve birbirine ekonomi bilgisi satıyordu... Artık esas mesleğinden, çalıştığı işinden ve çıktığı sosyal katmandan ipini kazığını koparan piyasada ekonomi uzmanı kesilmişti. Halbuki Ekonomi, bir hayvan besiciliği için bilim olabilirdi ama insan toplumu için tek başına asla bir bilim sayılamazdı. Hatta eğer bütün hesaplar teoride «Serbest Dünya Pazarı'nın adaleti şüphe götürmez ulu-ruhu» aksiyomasına dayandırılmak istense bile, pratikte o tek ulu ruh hâkim oluncaya kadar Dünya pazarının, politeizmin hırçın ve haris ilâhları tarafından çoktan parsellenip talan edileceği ve zayıfların daha da köleleşeceği gerçeği düşünülmüyordu. Adil insaniyet ruhunun himayesindeki bir Dünya pazarının -gerçekleşse bile- kapitalizmle hiçbir alâkasının kalmayacağı ise hiç akla getirilmiyordu. İşte bu toplumsal heyelanla 12 Eylül'de iktidara gelen aslında Ekonomizm Tanrısı idi; ve bunun babası da tabii ki kolonyalizm idi.

Şimdi herkesle beraber askerlerin de sakince düşünüp, Batılı görünme filân gibi hertürlü kompleksten arınarak, Başkanlığın bir bilgi veya bilgiçlik merkezi değil, sembolik bir totemlik mevkii olduğunu anlamaları zamanı gelmiştir artık...

KATKI

TÜSTAV

«Sivil Toplum» A.B.D.'nin Bugünkü Serencamını Takdimimdir...

A.B.D. ilerici fikirlere açık mı; yani Dünya'nın metropolü olmaya lâyık mı? Eğer lâyıksa, herşeyden önce kapılarını Dünya'daki stratejik mühalefete, yani anti-kolonyalist fikir ve örgütlenmelere açmalıdır. Aksi halde Dünya tekrar -ve en azından- iki kutuplu hale gelmeye mahkûmdur. Çünkü isyancılığa karşı jandarmalık güçlendirilerek Dünya Birliği sağlanamaz. Halbuki Dünya Birliği'nin metropollüğüne soyunacak bir ülke kapılarını yeni fikirlere, özellikle insan bilimine açtığı zaman, insanlıkta eğitim-yönetim birliği şeklinde sağlanacak pozitif seleksiyon, «isyancılık»ı, yetişmekte olan insanların belli yaş gruplarında oynamalarına hak verilip müsaade edilen bir takım -eğitici- oyunlar mesabesine indirecektir.

İşte ben, Dünya'nın geldiği bu tarihî kritik dönüm noktasına ışık tutmak amacıyla Ali Ergin GÜRAN'ın yaklaşık bir yıldır bazı Amerikan ilericileriyle yaptığı yazışmayı, bütün sorumluluğu üzerime alarak -ve şimdilik hiçbir yoruma girmeden- yayınlamayı ülkem ve insanlık için önemli bir görev sayıyorum.

Cumhur AKSEL

TÜSTAV

My Dear Linda, İstanbul, 10 Ağustos, 1989

Haziran 1988'de yayın hayatına yeniden başladığından bu yana KATKI'nın sorumlu müdürüyüm; «Hoca»yı 1978'den beri tanırım.

KATKI'nın Haziran 1989 tarihli son sayısında, provokasyonlardan korunmayı gerektirecek koşullar nedeniyle «Hoca» Almanya'daki günlerinden, Münih'teki evden ve olaylardan bahsederken senden de, yakın dostluğundan da sözediyordu. Orada senin için verdiği karakteristik çok etkileyiciydi. Kelime kelime tercümesini aşağıda veriyorum :

> «(...) **Ancak burada şunu da belirtmeden geçemeyeceğim ki, o bunalımlı dönemde sözüne, kavline titizlikle sadakat gösteren bu Yahudi asıllı Amerikalı bayan LINDA'nın (Baba soyadı «Berman») kişiliğinde, saygıdeğer, yüksek bir karakter gördüm (...)».**

Yakın görüştüğüm 1980 yılından bu yana, böylesi olumlu karakteristik verdiği tek tük insan olduğunu biliyorum. Ve bu yazıyı yayınladıktan sonra da seni bulması gerektiğini ısrarla vurgulamaya başladı.

1978'de seninle ilişkiyi kestikten sonra geçen olayların yakın bir şahidi olarak yaşanan sürecin özetlenmesinde «HOCA»nın tercümanı olmaya çalışacağım :

KATKI'nın Ağustos 1978 tarihli sayısından sonra «Hoca» büyük bir deneye girişiyor; öyle bir deneysel araştırma ki biz bile bunu 1986'da cezaevinden yaptığı bir açıklama nedeniyle öğrendik.. Ve bu deneyin sağlığı açısından «Hoca»nın hiçbir dış irtibatı olmaması gerek, ve dolayısiyle de senin endişe belirten mektubunu üzülerek cevapsız bırakıyor. Yaptığı araştırma özellikle Türkiye'nin iç dinamik programıyla ilgili ve bu nedenle hiçbir dış tesir -dış dinamik tesiri- almaması gerek.

Bildiğin gibi, Asya'dan bir köprü başı olarak, yıkılışından tarihöncesine kadar Osmanlı İmparatorluğu topraklarındaki üretim iliş-

kileri hakkında bir inceleme Marks ve Engels için de mümkün olamamıştı.

Hoca bu araştırma neticesinde, Bizans'ı Osmanlı İmparatorluğu haline dönüştüren dinamik gücün, tarihte uygulanan ilk şuurlu anti kolonyalizm programı olduğunu bulmuştur.

Bildiğin gibi klâsik Marksizm kolonyalizmi tarif edememiş ve bu nedenle de bir anti-kolonyalist mücadele programı ortaya koyamamış; sadece kitlesel isyan hakkını kabul ederek bunları desteklemiştir. «Hoca» bu dar kafalılığın doğrudan doğruya «emek»in eksik ve sarih olmayan tanımından kaynaklandığını ifade etmekte, ve «emek»in -«kozmik» anlamda- evrensel tanımı yapıldığında, anti kolonyalist mücadelenin kör bir isyankârlık ve terörizm statüsünden kurtularak sistematik ve programatik bir biçime dönüşeceğini ileri sürmektedir.

«Çünkü» diyor, «Marks ve Engels dahi «emek» kavramını eksik anlamıyla; meta değeri olarak, değişim değeri olarak; yani sadece «iş» olarak ele aldılar. Yani meselâ insanı üreten/yaratan emek olan «artistik değer»i ve «manevi (spiritual) değer»i düşünemediler».

Bununla birlikte «Hoca»nın ortaya koymakta olduğu temel kavram «emek»in kozmik tanımı, -yani, onun insanın ilk ortaya çıkışına kadar genişletilmesi- «tarihî maddeciliğin extension»ı olacaktır.

Hoca'ya göre bu tez'in önemli bir sonucu olarak dinin tarihî bir fenomen şeklinde ortaya çıkışı, -hernekadar farklı şekillerde tezahür etse de- dinî ibadet biçimlerinin tümü, insanlığın vahşet döneminden günümüze gönderilen mesajlardır. Bu demektir ki, mevcut ibadet şekilleri, ilk vahşet dönemi hayat ve davranış biçimlerinin rivayetlerle (geleneksel olarak) ulaşmış şekilleridir.

Tabii bu iddiaların ıspatına paralel olarak, Batı'lı düşüncesinin (ki, yaratıcılığında zaafiyete ve çıkmaza girdiği artık açıkça anlaşılmaktadır) eski Yunan'dan kaynaklanan «Düalizm» hastalığı da -mevcut tüm edebî ve felsefî şekilleriyle aynen mitoloji fibi- müzelik olacak ve geleceğin sembolik mantıkla iletişim kuran insanları için «düşüncenin oryantasyonu» yapılacaktır.

Hoca, burada özetlemeye çalıştığım düşüncelerini serî yazılar halinde açıklamaya devam etmektedir. Böylesi yeni fikirlerin tercümesindeki güçlükleri muhakkak ki bilirsin. (Ben de anadilden diğer

dillere çevirmenin güçlüğünü biliyorum). Ama, bu metinlere daha aşina ve yetenekli çevirmen de aramaktayız. Yeri gelmişken sana, işimizi kolaylaştıracak Türkçe tercüman tanıyıp tanımadığını da sormak istiyorum. Çünkü «Hoca», başta sen olmak üzere ABD progresistleriyle her halükârda temas kurmakta ısrarlı.

Bu mektubu onun kılavuzluğunda yazdım; ve buradaki diğer tüm arkadaşlar gibi ben de «Hoca»nın seninle ilgili söylediklerinden etkilenerek bir gün rastlaşacağımızı umut etmekteyim.

Paul'e ve sana en iyi dilekler ve saygılarımla.

Dostça
Cumhur AKSEL

NOT: Hernekadar «Hoca» deneysel araştırması uğruna yıllarca hapiste kaldığını düşünüyorsa da, ben sana onun uğradığı zararı kısaca özetleyebilirim:

5 yılı aşkın bir süre çeşitli mahkemelerde kovuşturmaya uğradı; 12 Eylül müdahalesiyle de 83 Sonbaharı'nda hapisle cezalandırıldı. Bazılarının tavsiyesiyle 8 aylık bir kaçaklık dönemi yaşadı; yurtdışına gitmeyi reddetti; ve bir kumpas durumunda yakalanarak, 34 günü hücre hapsi olmak üzere 38,5 ay yattı.

Bütün bu süreç içinde, içeriden (basında tek bir kelime bile yer almadı) ve dışarıdan (hatta Uluslararası Af Örgütü'nden) hiçbir destek almadı; yani burjuva demokratik anlamda bir destek.

Hâlâ «şartlı tahliye» durumunda yaşıyor ve bu durum Temmuz 1992'ye kadar sürecek.

Aslında tüm bunlardan daha trajik olan, küçük oğlunun zihinsel özürlü duruma gelmesidir; birkaç kez hastahaneye kaldırıldı. Şimdi 19 yaşındadır.

NOT: Benden bilgiye ilâve: 43 yaşındayım ve bir tesadüf sonucu banka işkolunda mevcut bir sendikada dış ilişkilerle ilgiliyim. Bu tesadüf, bana senin en muhtemel adreslerini buldurdu.

NOT: Ekli yaprakda KATKI'nın Eylül 88 sayısının alelacele hazırlanmış İngilizce kapağını görüyorsun.

Pek Sevgili Hoca, 19.8.1989

Şimdi gelen mektubunla senden haber aldığım için çok sevinçliyim. Mektubunu alarak durumunu öğrenmek beni çok heyecanlandırdı.

Bir hafta içinde sana çok daha uzun bir mektup göndereceğim; ama seni, aileni ve müşterek dostlarımızı sık sık düşündüğümü bilmeni isterim; özellikle seni.

Paul, kızım Jenny ve ben iyiyiz. Burada çok çalışıyoruz. Bileceğin gibi arkadaşlarımın ve birlikte mücadele verdiklerimin çoğu tutuklandı ve şimdi hapisteler. Diğer birçok arkadaş da mahkemelerde; bazıları da suçlandı, mahkemeye çıkacaklar.

Sana söyleyecek pek çok şeyim var; gelecek haftalarda seninle tartışmaya ve cevaplamaya çalışacağım.

Şu anda sana ve ailene sevgilerimizi iletiyor ve senden haber aldığım için çok çok sevinçli olduğumu bilmeni istiyorum.

Always in respect,
Linda

Cumhur Aksel'e saygılar!

TÜSTAV

Sevgili Hoca ve Cumhur, 1 Eylül 1989

Umarım sizler ve arkadaşlarınız iyisinizdir. Linda mektubunu almaktan büyük bir sevinç duydu. Herzaman senden büyük bir saygı ve muhabbetle sözetmiştir. Linda ile birlikte, örgütümüz ICLC'nin(*) bir özetini yapmanın size yararlı olacağını düşündük. Bunu yazmak üzere Linda beni seçti; ve yazıyorum.

Abraham Lincoln'ün, «insanlığın en iyi, en son umudu» diye tanımladığı bir ülkeden size yazıyorum. Lincoln, Kuzey Amerika'nın en eski yerleşiklerinin gerçek niyetini anlamıştı. Onlar sadece adaletsizlik ve dinsel baskılardan kaçmamıştı. Bu ilk Amerikalılar, eski dünyanın dehşetinden âzâde bir cumhuriyet kurmayı amaçlamışlardı.

Bu insanlar cumhuriyetleri nasıl biliyorlardı? Politik kültürleri nereden geliyordu? Eski Amerikalılar okumuş insanlardı. Platon, Plütark, St. Agustin, Leibnitz, Milton ve Swift, üzerinde çalıştıkları yazarlardı.

Plato'nun bu etkisi Cumhuriyetçi bir akımdı; bugün de öyledir. Cumhuriyetçi akımın tarih boyunca düşmanı Pers, Venedik ve Britanya İmparatorluklarında örgütlü Oligarşi'dir. Onların bugünkü temsilcileri (gösterilişleri) de Anglo-Amerikan Teşkilât ile Rus Bürokrasisi'dir.

ICLC adını vererek yerleştirdiğimiz felsefi akım, işte bu Cumhuriyetçi akımın içindedir. Cumhuriyetçiler ve Oligarklar savaş halindedir.

Her iki akımın farklılık anahtarı onların İNSANOĞLU'na bakışlarında (ide'lerinde) yatmaktadır.

Oligark, insanla hayvanı birbirinden ayıramaz. O, ençok, insanın yaratıcı impulsundan korkar; umut kırar ve bilimin gelişmesini sıkıca denetler.

(*) ICLC : «International Caucus of Labor Committees» = (Uluslararası Emek Komiteleri Liderler Sürekli Toplantısı)

Cumhuriyetçi, insandaki en değerli şeyin düşünme ve yaratma yeteneğine olduğuna inanır. Bu nedenledir ki, Cumhuriyetçi bilimin ve kültürün gelişmesini destekler.

İnsanlığın bu farklılaşan düşüncesidir ki, herbir grubun yaratmayı dilediği EKONOMİ'yi belirler.

Oligark, kurbanlarını yağmalayacağı bir ekonomi arar. Britanya İmparatorluğu çok iyi bir örnektir: Britanya'nın Hindistan üzerindeki denetimi tamamiyle bir soygundur. Hammadde ve emek alınıp götürülüyor, yerine de cinayet ve kölelikten başka hiçbir şey getirilmiyor.

Cumhuriyetçi, sürekli gelişen; teknoloji ve bilim yoluyla yeni zenginlikler yaratan bir ekonomi arar, ki böylece cumhuriyet halkına eğitim ve kültür şeklinde geri dönecek yatırımlar sağlanacaktır.

İnsanlığın bu farklılaşan (ayrışan) görüşü, herbir akımın nihai AMACI'nı belirlemektedir.

Oligark, duyguların tatminini arar. O, cinsel sapkınlık ve uyuşturucu içinde yüzer. Onun felsefi kahramanı Aristo'dur. Kültürü, modern sanatlar ve rock and roll'dur. Politikasını Matternich ve Kissinger oluşturur. Şanlı momenti 1817 Viyana Andlaşması'dır.

Cumhuriyetçi güzelliği arar. Felsefi kahramanı Sokrates'tir. Kültürü Mozart, Beethoven, Rembrandt ve Leonardo'dur. Politikasını Leibnitz, List ve Benjamin Franklin oluşturur. Şanlı momenti Rönesans veya Amerikan Devrimi'dir.

İşte arkadaşım, bulunduğumuz yer (durum) hakkında sana fikir verebilecek geniş fırça darbeleri bunlardır.

Şimdi de biraz yaptıklarımızdan bahsedeceğim. ICLC üyeleri bir kısım kuruluşlar yaratmışlardır.

Schiller Enstitüsü var. Oligarkları teşhir ederek politikalarını yıkmak üzere dünya çapında kampanyalar düzenlemektedir. Schiller Enstitüsü aynı zamanda dünyanın karşıkarşıya geldiği sorunların çözümleri üzerine programlar oluşturur. Bir program geliştiğinde Enstitü programın uygulanması için vargücüyle (cehennemi bir şekilde) savaşır.

Meselâ Schiller Enstitüsü'nün başkanı olarak Helga LaRouche, yüzlerce Parlamento üyesiyle görüşmek üzere Brezilya'dır. Bu top-

lantılar, uluslararası bankaların Brezilya'ya dayattığı borç krizinin çözümü üzerinde odaklanmıştır. Bu bankalar, borcun geri ödenmesi için Güney Amerika'nın hammaddelerini talan etmek istemektedirler. Bu ülkelere sanayi ve tarım biçiminde geri dönecek yatırım hakkında bir erteleme planı önermekteyiz.

Sonra Füzyon Enerji Vakfı var. (FEF). Bu vakıf 1987'de ABD hükümetince kapatıldı. Zorla kapatılmasına kadar FEF, özellikle 3. Dünyaya yönelik nükleer enerjinin geliştirilmesi mücadelesini yürütmüştür. FEF'in keskin polemiği ve aydınlık programı, teknolojik kalkınmanın inkârından kaynaklanan kasıtlı jenosidin teşhirini sağlamıştır.

ICLC üyeleri basımevleri kurmuştur. Burada kitap, broşür ve gazeteler milyonlarla basılır ve dağıtılır. Bu kitaplardan biri olan DOPE INC., uyuşturucu ticaretinin nasıl yürüdüğünü ayrıntılandırır. Kitap, uyuşturucu ticaretinin ardındaki gerçek suçlu olarak New York bankalarının parmağına işaret eder.

ICLC üyeleri, olabildiğince her ülkede politik kampanyalar yürütmektedir. ABD'de % 10 ile % 30 arasında oy sağlamış bulunuyoruz. 1987'de adaylarımızdan ikisi Illinois eyaletinde adaylık kazandı. Orası, Chicago'nun bulunduğu eyalettir.

Etkiliydik, ve bunun sonucu olarak ABD hükümeti ve avanesi tarafından bir kısım saldırılara maruz kaldık.

ICLC kurucusu Lyndon LaRouche, 15 yıllık bir mahkûmiyetle şu anda cezaevinde. Diğer beş kurucu 3 - 5 yıl arası hükümlü ve cezaevinde. Bir başkası, bu hafta New York'ta biten dava sonucunda 10 yıla mahkûm oldu ve diğer 3'ü de suçlu bulundu; cezaları daha sonra biçilecek. En az 20 kişi için de dava açıldı; önümüzdeki iki yıl içinde görülecek.

Tabii ki bu insanlar politik suçlarla itham edilmediler. ABD'de Anayasal miras olarak politik suç falan gibi şeyler yok. Bunun yerine sahtekârlık ve vergi suçları gibi bir kumpasa sokuldular.

Bu mahkûmiyetler örgütümüzü yavaşlatamadı; düşmanlarımızı şaşırtacak şekilde büyümeye devam ediyoruz.

Sanırım artık bitirmeliyim. Hemen yazın. Ayrı bir paket olarak materyal göndereceğiz.

Saygı ile
Paul - Linda

TÜSTAV

Sevgili Hoca, 1 Eylül 1989

Senden haber alarak, sağsalim ve çalışıyor olmanı öğrenmenin beni nekadar sevindirdiğini anlatamam. Oğlun hakkında duyduklarım beni üzdü (adını bilemiyorum) ama sanırım kendisiyle ilgili herşey artık çözümlenmiştir. Büyük oğlun Günhan (adını hatırlayabildim mi) ve karın Elif (sanırım bu doğru isim) nasıllar? Umarım yakında yerleşir ve araştırmana başlayabilirsin.

Niçin hapsedildiğin hakkında ve hapis sebebin üzerine daha fazla şeyler bilmek isterdim. Amnesty International'ın sana yardım etmediğini duymak sürpriz değil. Yıllarca önce Almanya'da istediğimiz zaman bize yardım etmemişlerdi. O örgütü sevmem.

Sana söyleyecek çok şey, gönderecek çok yayın var. Mektubunda Paul'ün de söylediği gibi, Medeniyetin geleceği uğruna yıllarca süren bir mücadele verdik. Örgütümüz ve arkadaşlarımız için dünya çapında bir rahatlık olmadı; ve mücadele giderek sertleşiyor ama güçleniyor. Umarım bir gün yüzyüze konuşuruz; biliyorsun burada herzaman ağırlanırsın.

Basılı -mevcut- materyeli mi, yoksa tercüme edilmiş olarak mı göndermemi istediğini lütfen bildir.

Gazetemizin bir nüshasını yolluyorum; haftada bir, birçok dilde çıkarıyoruz. Diğer bazı materyelle birlikte yine haftada bir çıkardığımız dergiden de bir tane gönderiyorum.

Kısa zamanda senden haber almayı umuyor, dostluk ve saygı içinde bekliyorum.

NOT : Yayınları ayrı bir paket olarak gönderiyorum.

As Always
Linda

TÜSTAV

Sevgili Cumhur, 1 Eylül 1989

Çevirin iyiydi. Hoca'yla olduğu gibi seninle de yazışmayı sürdüreceğimizi umuyoruz. Hoca'nın üzerinde çalıştığı felsefî görüşler ve İngilizce basılı materyel üzerine daha fazla tartışmak bizce memnunlukla karşılanacaktır.

Şu anda ABD'de Türkçe çevirecek herhangi bir arkadaşımız yok.

Fransa ve Almanya'daki Türk örgütleriyle temasta olan bazı Avrupalıları tanıyoruz. Eğer uygun görürsen onlar kanalıyla tercüme yapabiliriz. Senin olurunu alana kadar herhangi birşey yapmayacağız.

Hoca'nın bizle temas kurmasına yardımcı olmanı takdirle karşılıyor, bir gün rastlaşmayı umuyorum; ancak şu sırada daha çok yazışmayı sürdüreceğiz.

With respects
Linda

TÜSTAV

My Dear Linda, Üsküdar, 18.9.1989

Senin ve Paul'ün mektubuna çok teşekkür ederim. Herhalde üçüncü şahıs aracılığıyla yapılan haberleşmemiz nedeniyle olacak, Paul'ün, niyetlerimi, kişiliğimi ve söylemek istediklerimi anlayamadığını sandığım için bu mektupta sana hitabetmeyi tercih ettim. Yeniden temas kurmaya çalışırken bunun ilişkimizde bir kısım sorunlar yaratabileceğini düşündüm. Ama senin hafızan çok kuvvetliymiş; çünkü gerçekten karımın ve oğlumun ismini doğru hatırlıyorsun; buna da çok sevindim. (Küçük oğlumun ismi Daim; ama hastalığının tedavisi burada mümkün görünmüyor).

Bundan ötürü senin hatırladıklarından yola çıkarak «müşterek geçmiş tecrübemizi» kendi açımdan özetlemek istiyorum, ki böylece belki ortak bir çalışma alanı oluşturabiliriz.

Ben ICLC örgütü hakkında, onların Almanya'daki çalışma şekillerinden ve Türkiye'ye uzanma taktiklerinden edindiğim intibaya dayanarak «CIA'nın güdümünde bir organizasyon» anlamında bir karakteristik vermiş ve buna binaen kaleme alınmış bir yazıyı KATKI Dergisi'nin Aralık 1974 tarihli,9. sayısında yayınlamıştım. Biliyorsun ki bu dergileri sana gönderdim. Ancak mektuplarımda örgütün hakkında bir tartışma açmak istemedim. Çünkü, mukabil «CIA'nın güdümüne alamayacağı bir organizasyon nasıl olur?» gibi bir soruya cevap vermeye hazır değildim.

Ama sen de, herhalde gerek örgütünün gücüne duyduğun büyük güvenden ve gerekse benimle kırgınlığa yolaçabilecek bir tartışmaya girmek istemediğinden olacak, benim bu kanaatim hakkında en ufak bir dokundurma yapmadın ve tek taraflı bir bilgilendirme, adeta bir «monolog» sürdürdün.

Bugün ise ben artık ICLC'nin CIA'nın kontrolünde, yani onun modifikasyon ve izolasyon operasyonlarına mahkûm bir organizasyon durumunda olduğundan eminim. Bunu niçin söylüyorum?

Herşeyden önce ICLC yöneticileri yasal sorunlarla karşıkarşıya. Üstelik kendini tanımlayan adında yeralmasına rağmen ICLC'nin «emek» kelimesi hakkında doğru dürüst bir tarifi bile yok. «Emek» kelimesinin mistik bir kavram olarak kullanıldığını düşünüyorum.

Yani ICLC, ABD'de mevcut birçok yarı dinsel, yarı töresel örgütlerden pek farklı değil. Ben onları «panteist oyun örgütü» olarak andlandırıyorum. İçinde dürüst, idealist insanların bulunmaları, zahmet ve acı çekmeleri bu gerçeği değiştirmez; bilâkis kamuflaj için CIA'nın daha çok işine gelir.

Kaldı ki ben Batı Avrupa'daki komünist partilerini bile son tahlilde CIA'nın güdümünde görüyorum. Yani ister istemez. kolonyalizmin bugünkü en büyük «çoban örgütü» olan CIA'nın öngördüğü perspektif veya labirent içinde çalışmak zorundalar. Batı Almanya'da iken bunlara nekadar uzak durduğumu bilirsin... Çünkü onların bu açmazlarının sebebi Marksist doktrinin -henüz tashih edilmemiş olan- özünde yatıyor.

Bir defa Marksizm, «iş» ile «emek» kavramlarının, veya «meta değeri olan emek» ile «meta değeri olmayan emek» farkını teşhis ve teşhir edemediği için kolonyalizmi açıklayamamıştır. Marks ve Engels her «iş»in «emek» olduğunu, ama daha kapsamlı bir kavram olan «emek»in her zaman «iş»e tekabül etmediğini sezmişlerdi. Ancak bu farkı açık bir şekilde göremediklerinden, makro ve mikro ekonomiler dışında kalan emeğin, yani «kozmik emek»in yalnızca edebiyatını ve felsefesini yapmak zorunda kaldılar.

Halbuki varoluşumuzu bu «kozmik emek»e borçluyduk ve de hertürlü yaratıcılık için herşeyden önce bu «kozmik emek»in reorganizasyonu gerekirdi. Dolayısiyle de bu -artık klâsik olan- doktrinden uygulanabilir bir gerçekçi anti kolonyalist program çıkarılamadı.

Sonradan Lenin «halkların kendi kaderlerini tayin hakkı» prensibi ile «ayaklanma»ya icazet vererek anti kolonyalizme bir giriş yapmış ise de, gelecekteki olaylar onu yanlış çıkardı ve başta Türkiye olmak üzere ulusların kendi kaderlerini tayin prensibinden yola çıkarak Milli Kurtuluş Savaşı veren büyükçe ülkeler bile son tahlilde yeniden kolonyalizmin boyunduruğuna düştüler.

Dolayısiyle gelişmiş batı ülkelerinin komünist partileri -son tahlilde- seçkin işçilerin partileri olarak burjuva partileri gibi kolonyalist olmuşlar ve eski Yunan Siteleri'nde kölelerin üzerine oturtulmuş ideal(!) demokrasinin benzeri bir demokrasiye aksesuar veya tamamlayıcı parça haline gelmişlerdir.

Klâsik Marksist Doktrindeki kolonyalizme açık kapı bırakan bu hata veya eksiklik okadar vahimdir ki, bence iki büyük kolon-

yalist savaşta, Dünya çapındaki koloni paylaşım savaşlarında ve faşizmin, nazizmin ortaya çıkmasında başlıca amil olmuştur.

Buraya kadar anlattıklarım çerçevesinde inanıyorum ki bugün Sovyetler Birliği'nde tanık olduğumuz, «devlet»in hiyerarşik ve merkezi yapısından doğan ve «soğuk savaş» ile tırmandırılan bir çeşit koloyalizmin baskısını hafifletme çabasıdır. Sovyetler bunu yaparken insan neslinin yaratıcılığını yeniden canlandırmakta başarılı olmayı umuyor.

Benim ikinizden de basitçe beklediğim: bilimsel bir program çerçevesinde oluşturulacak enternasyonel anti kolonyalist bir organizasyon etrafında Amerikalı ilericileri örgütleyerek, bu hareketin ABD'deki liderliğini üstlenmenizdir. İleride sizinle paylaşacağım bir kısım düşüncelerimi mahfuz tutmamı anlayışla karşılayacağını umarak bu önerimin hiçbir önkoşul ve koşullara bağlı olmadığı gerçeğini vurgulamak isterim. Lütfen bunu bir ima olarak almayın, gizli amaçlarım yok; dolayısiyle öfkelenmeyin, kırılmayın veya savunmaya geçmeyin. Birlikte çalışmamızın gereğine ve çalışabileceğimize inanıyorum.

Aramızdaki bu yazışmaların bir pozitif diyalog başlangıcı olmasını istediğim için bu yolda bir müeyyide oluşturması dileğiyle mektupları KATKI Dergisi'nde yayınlamayı düşündüğümü de bu arada bildirmek isterim. Onun için sen ve Paul lütfen sorumlu bir muhatap olarak davranın veya böylesi bir sorumluluğu yüklenemeyecekseniz (yüklenmeyi düşünmüyorsanız) diğer sorumluları haberdar edin.

Son olarak şuna dikkatinizi çekmek isterim ki ben Hükümetçe bilinen hiçbir örgüte dahil olmadım ve olmak istemedim. Hapse atılmamın kesin sebebi budur: Sanırım benim gizli örgütlerinden birine gireceğimi umdular. Sizin Hükümet'in sosyo-ekonomik temeli bulunmayan örgütlenmelere karşı uyguladığı mali kontrol ve cezalandırma yöntemini bu nedenle çok beğeniyorum.

Eğer benim nasıl bir örgütlenme düşündüğümü ve bunun finansmanının, monopolleşme tehlikesi bulunmayan hangi sosyo-ekonomik sektörlerden sağlanabileceğini merak edersen lütfen bildir. Gelecek mektubumda ana hatlarıyla açıklamaktan memnunluk duyarım.

En kısa zamanda mektubunu bekliyorum.

As Always
Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

Sevgili Ali, 13 Kasım 1989

Mektubuna çok sevindim. Umarım sana gönderdiğim yayınları tercüme ettirmekte pek güçlük çekmemişsindir.

Lütfen Cumhur'a özel saygılarımı ve Paris'teki Bülent'e teşekkürlerimi ilet. Mektubumu geciktirdiğim için çok özür dilerim. İlk neden kişisel bir trajediydi; geçen hafta Paul'ün babası öldü. Bizim için gerçek bir şok.. çünkü birdenbire oldu. İkinci neden ise, Avrupa'lı bir kısım ilişkilerimizle temas kurmaya çalışmamdır.

Öncelikle, ICLC'nin bir temsilcisi olarak değil, bir arkadaş olarak yazdığımı belirtmek istiyorum. Bunu vurgulamak istiyorum; çünkü yazışmamızı yayınlayacağını ifade etmişsin. Lütfen yapma; fikirler ve programlar hakkında 20 yıla yakın örgütümüzün çekirdeğinde ve içinde bulunan daha yetenekli ve bilgili insanlar tanıyorum. Esasen seni doğrudan Türkçe çeviri yapabilecek Fransa'daki bazı kişilerle temasa geçirmek istiyorum.

ICLC hakkındaki endişelerini şahsen saygıyla karşılıyorum ama anlayışın yanlış. Gerçek ekonomik programların oluşturulması; açlığın, hastalıkların (AIDS'in yayılması) ve bütünüyle jenosidin durdurulması savaşında potansiyel müttefik olabilecek insanların kafasında kuşku yaratma hesapları ile ICLC hakkında her türlü söylenti ve yalan uyduruldu.

ICLC, LaRouche tarafından kurularak örgütlenmiş; ABD, Avrupa ve Kalkınan ülkelerin en ahlâkî bireyleri onun tarafından biraraya getirilmiştir. Başarılı oldu, çünkü onları çığır açıcı çalışmaları etrafında topladı.

Onun 1979'da yayınlanan bir otobiyografisini gönderiyorum. Umarım senin için titizlikle tercüme edilir.

Sevgili arkadaşım «Hoca» ve etrafındakiler: LaRouche'un yaptığı ve bizim yayınladığımız, organize ettiğimiz okadar çok iş var ki; bunların Türkçe olmaması çok üzücü. Eserlerimizin çoğu İspanyolca, Almanca, İtalyanca ve Fransızca.

Kısa zamanda sana yazacağım; seni ilişkiye sokacağım kişilerden haber bekliyorum. Dünya çok hızlı değişiyor.

Umarım sen, ailen ve değerli arkadaşların için herşey yolundadır.

As Always
Linda

TUSTAV

My Dear Linda,

Önce Paul'ün babasının ani ölümüne üzüldüğümü belirtmeliyim; kendisine başsağlığı dilerim.

Daha tecrübeli ve bilgili insanlar, hele Türkçe anlar kişiler tanıştıracağına çok sevindim. Çünki bizim için ABD halkları ile sivil bir ilişki kurmak önemli bir ihtiyaç.

Fakat, herşeye rağmen, değinmiş olduğun şu iki nokta hakkındaki fikrimi kısaca belirtmeden geçemeyeceğim:

Eğer bugün ahlâktan çok sözediliyor ve ahlâklılık bukadar idealize ediliyorsa, bu durum aynı zamanda ahlâksızlığın almış yürümüş olduğunu gösterir. Ahlâksızlığın bukadar yayıldığı bir durumda da ahlâkın bir takım mistik idealizasyonlarını değil, bilimsel izahını yapmak gerekir. Bilindiği gibi ahlâkın ana kaynağı dindedir; dinlerdedir. (Politeizm ve Monoteizm olarak...).

O halde günümüzün sorunu, din'in bilimsel izahı sorunudur. Ve ben inanıyorum ki, önümüzdeki bilgi devrimini yaptıracak, bilgi çağının kapısını açacak anahtar da dinin, dinlerin vaazlarının bilimsel izah ve analizinden başka birşey değildir.

Diğer taraftan, kanımca «AIDS patlaması» insanların ve özellikle de gelişmiş ülkelerdeki insanların «cinsel tabu» üzerine fazlaca büyük bir hızla gitmiş olmalarından kaynaklanmıştır. Son tahlilde insanların varoluşunun başlıca sebebini teşkil eden cinsel tabunun tamamen yıkılması -veya sözkonusu olmaktan çıkması- ancak cinsiyetin bütün çekiciliğini yitirmesi ile mümkün olabilecektir diye düşünüyorum. Ve bu söylediklerimin ahlâk'la direkt ilgili olmadığını da vurgulamak istiyorum.

Kurduracağın ilişkiye intizar ederken Paul ve sana da en iyi dileklerimi gönderiyorum.

Always in respect
Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

My Dear Linda, Istanbul, 9 Mart 1990

Hatırlarsın ki Almanya'dayken sana plazma fiziği ve füzyon enerji hakkında bildiklerimi anlatmış, aktarmış ve bu vesileyle kapitalizmin tutuculuğunu, gericiliğini vurgulamak istemiştim. Sonradan Amerika'ya döndükten sonra ilişkiye geçmiş olduğun ICLC'nin bu «enerji»yi tröstlere ve büyük kapitalistlere (Rockefeller gibi) karşı bir kampanya konusu haline getirdiğini -senin haberdar etmen üzerine- öğrendim. Ama ne var ki sözkonusu füzyon enerjinin teknik sorunları ve endüstriyel ve pratik kullanılabilirliği hakkında pek birşey bilmediğimden ve öğrenmeme de imkân olmadığından bu kampanyayı -kendi çapımda da olsa- desteklemekten kaçındım.

Bugün bu konuda hâlâ ancak şunu söyleyebilirim:

Şayet bu füzyon enerjinin pratikteki kullanımı teknik bakımdan mümkün ve kendi oluşturacağı endüstriyel sistem içinde ekonomik olabiliyor ise, ICLC'nin uzun bir süre sürdürdüğü kampanya tam bir anti kolonyalist kampanyadır. Ama ne var ki bunlar bilinmeden de böyle bir kampanyanın kapitalistlerarası rekabet mücadelelerinin bir âleti olunması ihtimali de vardır...

Aslında şu sıralarda iyi bildiğim ve sana anlatmak istediğim konu, yukarıda sözü edilen füzyon enerji meselesinin çok üstünde; o meselenin teorik olarak çok geliştirilmişi, veya meseleyi zarflayan bir konudur: şöyle ki, üzerinde durduğum anti kolonyalist sosyo ekonomik program aynı zamanda bir kalite üretimi ve yaratıcılık rejimi plânlamasıdır.

Genelde insan yaratıcılığının -aynen bir akarsu gibi- muayyen bir debisinin ve rejiminin olduğuna inanıyorum. Dolayısiyle bu debi ve rejim esas alındığında, bugün mal stoklarının ve kapitalistlerin güttüğü, bastırdığı insan yaratıcılığı, yarının mal stoklarını ve kapitalizmini kontrol ve tayin edecektir. Yani, bu da demektir ki, bireysel kapitalizmin yani insan sömürücülüğünün heyecanı ve cazibesi kalmayacaktır.

Zaten son tahlilde insanlığın -objektif- uzaya açılma programının da kapitalistlerin ve onların etkisindeki hükümetlerin keyfî ter-

cihleri ile emrivakilerine göre değil, insan yaratıcılığının yani icat ve keşiflerin doğal rejimi tarafından oluşturulması gerektiğine ve oluşturulacağına inanıyorum. Çünki bunun aksi -insanlıkta- bir negatif seleksiyon ve katastrof doğurur, diye düşünüyorum.

KATKI'nın sana göndermiş olduğumuz son sayısında bu konu daha geniş açıdan, «artık değer» problemi olarak ele alınıyor. Ama benim şu sırada senden istediğim sadece bir an önce sizinle -senin bilgin dahilinde- kişisel olarak temasa geçmektir. Çünki anti kolonyalizm meselesinin ulaştığı bu noktada progresist ABD vatandaşlarına kesin olarak ihtiyaç vardır. Onun için eğer sizler füzyon enerji kampanyasıyla sadece bir kapitalistlerarası rekabet aracı rolü oynamadıysanız, aslında aranızda anti kolonyalist sağlıklı unsurlar var demektir ki, onlarla çok sıkı ve saygıdeğer ilişkiler kurabiliriz; vede bu propozisyonun tersi de doğrudur.

En kısa zamanda görüşmek dileğiyle Paul'e ve sana selâmlar sunarım.

As Always,
Ali Ergin GÜRAN

NOT: Linda; hâlâ bu yazışmalarımızın birgün mutlaka yayınlanması gerekir diye düşünüyorum. Bu konuyu bir daha dikkatli düşün ve lütfen kendini fazla küçümseme. Bence, insanlararasında güç günlerde kurulmuş ahlâkî ve mantıkî ilişkilerden daha değerli -maddi- birşey düşünülemez.

NOT: Her halükârda hümanist ve idealist bir insan olarak bildiğim La Rouche'a en iyi dileklerimi sunuyor; en kısa zamanda özgür kalmasını diliyorum. Son gönderdiğin metni okudum: gerçekten de düşüncelerimizde bazı ortak noktalar ve gerçeğe -yaklaşım- benzerlikleri var.

TÜSTAV

Sevgili Ali ve Cumhur, 16 Nisan 1990

Nasılsınız? Umarım sizden yana herşey yolundadır, ve bugüne kadar Thierry ile görüşmüşsünüzdür.

Şubat'ta yazmış olduğum bir mektubu şimdi postaneden geri almış bulunmaktayım. Mektubu eski adrese postalamıştım (yenisi bende yoktu). Mektubu almamış olabileceğinizi düşünemeyerek, görüşebileceğiniz kişiye ulaşma konusunda güçlükler çekmiştim.

KATKI'nın tercümesini Thierry'e ve ABD'deki bir diğer kişiye göndermiş bulunuyorum. ABD'deki kişinin adı Joe ve o her onbeş günde bir size makaleler göndermekten ve yazışma sürdürmekten memnun olacağını söylemektedir.

Size daha fazla yayın gönderebiliriz ama tercüme edilebilirler mi diye endişeliyim.

Şu sırada Türkiye'de neler oluyor; Litvanya ve onların özgürlük mücadelesine karşı nasıl bir tavır takınılıyor? Çin hakkında...? Ekonomik, askeri ve genel politik durumlar bakımından Türkiye'de neler oluyor?

Avrupa ve ABD'de, ABD'yi karanlık çağlara geri götürecek ve gelişen ülkeleri açlığa sürükleyecek uyuşturuculara karşı günlük savaş veriyoruz. ABD'de şu günlerde dehşet verici şeyler yaşanıyor ve halk giderek öfkeleniyor. Çin ve Litvanya'nın izinden gitmek zorunda kalacaklarını kısa bir zamanda anlayacaklarını sanırım.

Hoca, yurt dışına yolculuk yapabilir misin? Lütfen benim ne yapabileceğim hakkındaki fikrini belirt.

Her ikinize ve sizinle birlikte olanlara saygı ve dostluklarımı sunuyorum.

NOT: L. La Rouche'un cezaevinden yazdığı kısa bir parçayı gönderiyorum.

Always
Linda

TUSTAV

My Dear Linda, İstanbul, 3 Haziran 1990

Sen de görüyorsun ki halen içinde bulundugun örgütlenmenin şekli, fikrî yapısı veya karakterî benimle, bizimle ilişki kurma isteğine, iradesine ve anlayışına sahip değil... Halbuki ben şu noktada ısrar ediyorum ki sizler samimi, dürüst, namuslu Amerikan ilericileri olarak kendinizi kolonyalizmin her çeşidine karşı çıkmaya -olmaya- mecbur hissetmelisiniz. Bunun için de herşeyden önce İnsan Bilimi'nin inşasına aktif olarak, hatta öncü olarak katılmalısınız.

Çünkü bugün ABD'nin bütün dünyaya örnek gösterip, tavsiye hatta ihraç ettiği demokratik(!) siyasî rejimi hiçbir zaman ve şekilde bir Mussolini'nin, bir Hitler'in ortaya çıkmasına engel olabilecek bir emniyet mekanizmasına sahip değildi; değildir. Zaten bu rejimin kolonyalist antik Yunan sitelerinde köleler üzerine tesis edilmiş bir sistemden alındığı biliniyor; yani en azından antik Yunan sitelerindeki egemenlerin dünya görüşünü yansıttığı aşikâr. Yani, antik Yunan uygarlığı öncesi uygarlıklardaki (meselâ Hitit, Mısır, Mezopotamya, Hint uygarlıklarındaki) insanlığın dünya görüşünü inkâr etmeden öte, yok sayan bir dünya görüşü...

Kaldı ki, en üstün tek silâhlı güç ve otorite haline gelecek bir ABD'de, gelişmiş komünikasyon araçlarını kullanarak ve de tüm dünyada sempati yaratarak doğabilecek -meselâ çok yakışıklı, artist kökenli- bir karizmatik lider tüm dünyayı harpsiz olarak da ele geçirip insanlığı köle yapabilir. Böyle bir liderin çok geçmeden Vatikan tarafından «İşte! Beklediğimiz İsa Peygamber geldi!» fetvası ile kutsanabileceği de düşünülürse, gidişatın vehameti daha iyi anlaşılır.

Böyle bir felaket ihtimaline karşı insanlar hâlâ yegâne caydırıcı müeyyide olarak Rusların elindeki tahrip gücü yüksek silâhları görüp soğuk savaşın karanlık gölgesine yine mahkûm mu olmalıdırlar?

Onun için İnsan Bilimi'ni mutlaka anlamalı, anlayanları bulmalı ve inşasına fiilen katılmalısınız. Yoksa La Rouche gibi hüma-

nist, idealist şahıslarla bir yere varılamaz. Çünki böyle kişiler, yaptıkları edebiyat ve felsefe ile -son tahlilde- insanlara kendi -kökensel- moral-estetik normlarını dayatırlar, kabul ettirmeye çalışırlar; yani -son tahlilde- kolonyalizme hizmet ederler. Çünki bilirsin ki, bütün edebî ve felsefî eserlerin mantık yapıları bazı moral ve estetik varsayımlara dayanır. Hatta meselâ bazı ortaokullarda hâlâ bilim diye okutulan Öklid Geometrisi bile bazı estetik postula ve varsayımlara dayanır, ki modern anlamda bir bilim sayılmaz. Halbuki insanlığın birleşerek ilerlemesinin sağlanması için moral, estetik kavramların çıkışının, hatta dillerin çıkışının öncesindeki sabitelerin, varsayımların araştırılması, bulunması gerekir. Onun için panteistik dönemin keşfi çok önemlidir. Düşünsene, bugün ünlü Karl Marks bile yüz milyonlarca, hatta milyarlarca insanı yanlış yollara sürükleyen idealist bir filozof durumuna düştü...

O halde bu konuda son olarak diyebilirim ki, İngilizce'yi fikirlerini kabul ettirmek için çok etkili kullandığı söylenen cerbezeli La Rouche'un 'Amerikalıları büyülemek için yaptığı şey, «antik Yunan sitelerinden hortlayarak kaçmış Avrupa'lı bir estetik tanrısı» rolünden başka bir şey değildir. Fakat bugün biz biliyoruz ki, moral ve estetik normların ve kuralların daima bir koruyucuya, bir güce ihtiyacı vardır, ama bilimin asla...

İnsan Bilimi, insanlıktan gizli olarak, insanların en geniş katılımı sağlanmadan, yani aynı zamanda bir yaşam programı oluşturulmadan yapılamaz. İnsan Bilimi'nin anlamı skolastik, dinsel bir bilgi ve öğreti demek değildir. Tam tersine bütün skolastik, hatta düalistik bilgileri ve bunları taşıyan edebî ve felsefî eserleri müzelik yapacak bir bilgilenmedir.

Aslında İnsan Bilimi'nin özü, insanlığın ateşi kullanmayı, yani elini kullanmayı, yani zamanlama yapmayı becermesinden önceki kendi fizik ve -içgüdüsel hazlar dışındaki- tüm duygusal yapılanmasını sağlayan panteistik dönemin araştırılmasıdır. Bu dönemin bilinmemesi ve/veya yok sayılması, insanlığı peşinen düalistik düşünce labirenti ile beraber politikacılık denilen, din ve seks ticareti denilen mesleklerin spekülasyonlarına mahkûm etmektedir.

Bu dönemin araştırılmasına, kazılarla yapılacak araştırmaların, hatta fosiller üzerinde yapılacak incelemelerin çok az katkısı olabilir. Çünki üretim aracının bulunmadığı yerde (yani insan elinin bile

bulunmadığı bir yerde) insan izine rastlamak kolay değildir. Dolayısiyle insanın kronolojik olmayan yani zaman ötesi olan bu geçmiş dönemini aynı zamanda ve büyük çapta bugün yaşayan insanın içinde, yani kozmik yapısında, veya, klâsik deyimle ruhunda aramak lâzımdır.

Demek ki insanın, elini üretim aracı olarak kullanabilme yeteneği ile beraber, veya aklı ile beraber gökten indiğine(?) inanılmıyorsa, herşey için olduğu gibi, elin kullanılma becerisinin veya düşünce yeteneğinin oluştuğu süreci de keşfetmek gerekir. Ve, zamanın izafiliğini gözönüne alırsak, bu sürecin bugün de tekrar tekrar işlediğini teorik olarak hemen kavrayabiliriz. Buradan da insanın, insanlığın her an kendini yeniden yaratma sürecinde olduğunu çıkarabiliriz. Bu, insanın kendini yaratma sürecinin fenomenlerini somut (deneysel) olarak ortaya çıkarıp, pratikte bunu kolaylaştırıcı yollar açamazsak, kolonyalizmin menfî seleksiyon mekanizması en sonunda insanlığı, belli kalıplar içine sokup esir alan bir zorba tiranın tahakkümüne mahkûm eder. Ki işte bu, insanlık için gerçek bir katastrof olur. Tabii ki bunu yapabilmemiz için insanla ilgili -psikoloji, sosyoloji, hukuk, ekonomi, vs gibi- bilimsel (veya yarı bilim) dallarda şimdiye kadar oluşmuş bütün bilgi ve tecrübe birikiminin mirasından da yararlanmamız gerekecek...

İşte bugün benim bu fikirlerim Türkiye'de mahkûm edilmiştir. Ama bu mahkûmiyet kararında Türkiye'nin başındaki yöneticilerin, liderlerin sorumluluğu çok küçüktür. Çünki onların da bazı menfî seleksiyon kurallarının onlara bahşettiği liderlik, yöneticilik payesinin avantajlarından faydalanan şanslı kişiler olmaktan başka pek günahları yoktur. Ama tabii ki onlar da bu avantajlarından yararlanarak rahat yaşamak için kolonyalizmin Türkiye için öngördüğü sosyo-ekonomik şablonları uygulama görevini en iyi şekilde yapmaya çalışırlarken, diğer yandan da geleneksel, dinsel dogmatik fikirlerin propagandistlerine de tavizler vererek günah çıkarmak zorunda kalmaktadırlar. Böylece ülkemiz de sağlı sollu provokasyonların salıncağında sallanıp durmaktadır.

Misal olarak somut bazı şeyler söylemek gerekirse, 12 Eylül Askerî Darbesi vasıtasiyle Türkiye'nin başına getirilen liderleri ben çok yakından tanıyorum. Çünki onlarla ben -büyük Amerikan yardımları ile kurulan- Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde (ODTÜ),

öğretim görevlisi olarak beraber bulunmuştum. Hatta bunlardan bazılarına ve/veya yakınlarına, resmi görevim veya herhangi bir mecburiyetim olmadığı halde, bilimsel çalışmalarında matematik konusunda yardımlarım da olmuş; bunlardan biri literatüre de geçmiştir. Ama ben 1963-1964 yıllarında çok genç bir çağda ancak bir yıl çalışabildiğim bu Üniversite'de Amerikan Merkezi Haberalma Teşkilâtı (CIA) ile rastlaşma talihsizliğine uğramış iken, bugünkü liderlerimiz de aynı zamanlarda aynı teşkilâtla tanışmak, tanıştırılmak veya anlaşmak, kaynaşmak şansına kavuşmuşlardı. Şöyle ki, meselâ Amerika 1964'de Kuzey Vietnam'a ilk büyük bombardımanlarına başladığı zaman Ankara'da görevli bir Amerikan binbaşısının evinde verilen bir partide ABD subayları tarafından tutulduğum soru yağmuruna karşılık ben, «okadar uzak bir ülkede ne işiniz var?» şeklindeki bir soru ile cevap verme saflığında bulunurken, ODTÜ öğretim görevlileri ittifak halinde Amerikan şakşakçılığı yapıyorlardı. Hatta bazıları bu işi okadar ileri götürdüler ki, giderek dinî bayramlarda da Üniversite'ye Amerikan bayrağı çekilmelidir diye tutturdular...

Bunun üzerine bana Cambridge Üniversitesi'nden (King's College) çok değerli bir hocanın -özel bir akseptansla- davetlisi olduğum halde, burs -var iken- vermediler. Sonra da dinî bayramlarda «öğrencileri tahrik etmek olur» diye Amerikan bayrağı asılmasına karşı çıkan birkaç öğretim görevlisi ile beraber istifaya mecbur bıraktılar. Ama kaderin cilvesine bak ki, üçbeş yıl sonra öğrenciler Amerikan bayrağını tamamen kaldırmak için sürekli protesto ve hatta bayrak yakma eylemine kadar varan nümayişlere başlayınca, bizim Amerikanofillerden birinin, o nümayişçi gençlerle solculuk oynayacak kadar esneklik -veya kemiksizlik- gösterebildiğini de herkes gördü. Buna rağmen bu kişiye Türkiye'de hâlâ solculuk oynatılabiliyor.

Şimdi sana soruyorum: Amerika yıllar sonra hatasını anladı ve Vietnam'dan geri çekildi; ama Türkiye gibi pek çok geri ülkede, o zaman Amerika'yı körü körüne destekleyerek puan kazanmış, sicil kazanmış, mevki kazanmış insanları, geldikleri lâyık olmadıkları mevkilerden indirebildi mi; hatta o zaman CIA tarafından yazılan müsbet raporları iptal edebildi mi?

Hadi bunu da bırakalım bir yana: o zaman bu harekâta karşı çıkan -kasıtsız- aydınlara, gençlere verdiği zararı telâfi edebildi mi; edebilir mi?

İşte bu ufak somut örnek bile Batı Kolonyalizminin son halkası olan Amerikan kolonyalizminin insanlığa hâlâ yapmakta olduğu tahribatın boyutları hakkında kesin bir fikir verebilir. Demek ki kolonyalizmin en kötü özü, ülkelerde, haklar içinde kurduğu kötü istihbarata, pragmatik espiyonaja dayalı negatif seleksiyon mekanizmasıdır... ki bu mekanizma -son tahlilde- halkların var olma sebebi olan «yaratma» -dolayısiyle, gelişme- hakkını ve görevini imkânsızlaştırarak, yokolmalarını sağlar. Yani her türlü negatif seleksiyon mekanizması, aslında modern bir jenosid aracıdır. Jenosid sadece insan öldürerek yapılmaz. Meselâ pek çok bilim adamı, Hititlerin öldürülerek yokedildiğine inanmaz.

(Bizim dilde «halk» sözcüğünden türetilmiş bir fiilin «yaratmak» karşılığı olarak çok sık kullanıldığını biliyor muydun?).

Mektubunda bana «lütfen benim ne yapabileceğim hakkındaki fikrini belirt» dediğin için önce sana çok teşekkür ederim. Sonra da sana Almanya'deyken bizi hapse attıkları zaman yaptıklarını hatırlatırım. Eğer o zaman sen bazı ilerici Almanları dürtükleyip harekete geçirmeseydin, biz -en azından- uzun bir süre daha hapiste kalırdık...

Şimdi de senden ricam, en azından bunun gibi bir misyon yüklenerek benim ve yakın arkadaşlarımın içine düşürüldüğümüz fikrî ve fiilî mahkûmiyetten kurtulmamız için çalışmandır. (Çünki hâlâ «şartlı tahliye» halindeyim ve yurt dışına çıkmam yasak).

Bunun için bence ilk başta tutabileceğin başlıca iki ana yol var:

Ya bizi, burada mahkûm edilen fikrimiz ile orada tanıtarak, bize o metropol ülkede kamuoyu desteği sağlarsın; veya -daha iyisi- bulabildiğin asgari yakın çevre desteği ile buraya gelerek bizimle yüzyüze konuşma imkânı sağlarsın. Ki o zaman ben de sana, kurulması gereğine inandığım enternasyonel bir kuruluşun sosyo-ekonomik plânı hakkında detaylı bilgi veririm; ve sen de bizim gizlilik hastası komşumuz Rusların yapabilecekleri yarım yamalak açıklamalardan önce (çünki bu konular hakkında onların da çalışmalar yaptığını biliyorum) böyle bir çalışmanın gereğinden Amerikan halkını haberdar edersin. Çünki Amerikan halkının da diğer ülkeler halkları ile daha doğru dürüst bir ilişki biçiminin geliştirilmesinde -uzun vadede- menfaati vardır. Hem zaten Amerikan halkı şimdi

bile, Amerikan yönetiminin diğer ülkelerle kurduğu yanlış -kolonyalistçe- ilişkilerin kötü sonuçlarını, zengin fakir bir sürü geri zekâlı insanın muhacir olarak ülkesini doldurması şeklinde görmüyor mu?

Senin, ve başta Paul olmak üzere seninle beraber gelecek olanların burada konaklama gibi bir problemi olmayacağını hatırlatmama bilmem gerek var mı!...

Herşeye rağmen senden en kısa zamanda mantıklı bir muhatap olarak cevabî mektup bekliyorum.

Sana, Paul'e selâmlar.

as always
Ali Ergin GÜRAN

NOT: Bu mektubumu istediğin yerlere gösterebilir, verebilir, hatta yayınlatabilirsin.

TÜSTAV

Son olarak gönderdiğimiz aşağıdaki faks mesajından sonra hiçbir haber alınamamış, yani fiilen irtibat kesilmiştir.

Sevgili Linda 11.8.1990

Son mektubumu göndermemin üzerinden yaklaşık iki ay geçtiği halde ve arada faks irtibatı da kurulduğu halde senden hiçbir haber alamadım, endişeliyim.

Benim yüzümden bugün bir daha Almanya'daki gibi bir duruma düşmeni, gizli eller tarafından pasaport ve evraklarının yakılması gibi büyük bir baskıya maruz kalmanı istemem. Eğer böyle bir durum sözkonusu ise hiçbir mazeret beyan etmeden mektuplaşmayı kestiğini, benimle diyalog kurmayacağını bildirebilirsin. Hatta hiç cevap vermeyebilirsin...

Aksi halde endişemi gidermek için durumun hakkında kısa da olsa bilgi vermelisin; veya içinde bulunman gereken düşünme, araştırma, soruşturma süreci ile ilgili olarak bana soru sormalı veya benden bilgi istemelisin.

as Always
A. E. GÜRAN

TÜSTAV

KATKI Dergisi'nin son 10 sayısını
ender rastlanacak bir dikkat, titizlik
ve zamanlama anlayışıyla dizen, toplayan ve basan

EKİM MATBAACILIK'ın

değerli dostluklarını esirgemeyen emekçi yöneticileri

Zafer ŞALVA — Ali ULUIRMAK
Engin AKSUN

USTALAR ile,

Babı Âli'nin yetiştirdiği ender tipo mürettiplerinden

BÜYÜK USTA

Sedat BEŞER'e,

Sarfetmiş oldukları tüm emekleri için
teşekkürü borç bilirim.

Cumhur AKSEL

TÜSTAV

AŞAĞIDA İÇERİKLERİNİ VERDİĞİMİZ DERGİMİZİN ÖNCEKİ SAYILARINDAN İSTEYENLER NER DAĞITIM - ERKAN SARI ADRESİNE BAŞVURABİLİR

SAYI 1 (+37) — HAZİRAN, 1988

★ Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken

★ «Devlet Terörü», «Kontrgerilla», «Pişmanlık Yasası» ve «TBKP» Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım veya «Komünist Parti» Aksesuarlı «Demokrasi»cilik Oyununun Deşifrasyonu

---

SAYI 2 (+37) — EYLÜL, 1988

★ Başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi Olmak Üzere Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) ve Nihat Sargın ile İlgilenen Tüm Komünist Partilere ve Progresist Kuruluşlara DEKLARASYON

★ Ali Ergin Güran'dan Açıklama

SAYI 3 (+37) — ARALIK, 1988

★ Legal Komünist Parti Kurmaya ve Kurdurmaya Tevessül Edenlerin DİKKATİNE!...

★ Eski Bir «Meraklı»nın İtirafları

SAYI 4 (+37) — MART, 1989

★ Batılı Düşünürlere ve «Klâsik Marksizm»in İdeologlarına «BİLMECE»

★ Ali Ergin Güran'la MÜLÂKAT

★ Truva Atı Uygarlığı

TÜSTAV

SAYI 5 (+37) — HAZİRAN, 1989

★ Hayret Bir Şey...

★ İnsanlığın Selâmeti İçin 2. Din Reformasyonu Şarttır!

★ Ali Ergin Güran'dan Önemli Açıklamalar

SAYI 6 (+37) — EYLÜL, 1989

★ Ali Ergin GÜRAN'dan Diyalog Şeklinde Çok Önemli Açıklamalar: Büyük Bilim Adamı Cahit ARF Neden Konuşturulmuyor?!. - Haydar KUTLU'nun Zavallılığı... - «İnsan Bilimi»nin Mümkün Olduğunun İspatına Dair (Orijinal Bilimsel Çalışma)

SAYI 7 (+37) — ARALIK, 1989

★ İnsan (Emek) Bilimi veya Bilimsel Teorisi'nin Temel Postülât ve Bazı Kanunları ve Bunların Pratikteki Sonuçları Hakkında

---

SAYI 8 (+37) — MART, 1990

★ «Gorbaçov Tavrı»nın Pratikteki Görünen ve Muhtemel Sonuçları Üzerine...

★ İnsan (Emek) Teorisi'nin Şematik Gösterilişi

★ Bir İyi Bilene Sorduk: Yılbaşı Tebriğindeki Sır Nedir?

SAYI 9 (+37) — HAZİRAN, 1990

★ Gerçek Monoteizme Ulaşmak için Putperestlikle Mücadele Daim Olmalıdır!

★ İslâmiyeti Senteze Ulaştırarak Greko-Romen Kolonyalizmine Son Veren «Türk Ruhu»nun Sırrı Neydi?!
— Tüm İnsanlığın Bilgisine —

TÜSTAV

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

KURUCULARI:
A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi:
Ali METE

Genel Koordinatör:
Ali TÜMER

Yazı İşleri Müdürü:
Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlân Kabul Edilmez.

Adres: Acarlar Sitesi, L Blok, D. 52,
Y. Dudullu, Ümraniye - İSTANBUL

Dizgi - Baskı: EKİM Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Tel.: 520 17 63

Dağıtım: NER DAĞITIM, Erkan Sarı, Çakırağa Cami Sok.
Göktaş İşhanı No: 101 Aksaray - İstanbul

Son Baskı Tarihi: 31.8.1990

TÜSTAV